

НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА У БЕОГРАДУ

Одлуком Наставно-научног већа Филолошког факултета Универзитета у Београду од 14. јуна 2017. године именовани смо у Комисију за преглед и оцену докторске дисертације коју је Карина Авагјан предала под насловом: *Стереотип странаца у језичкој слици стварности Руса и Срба*. Након анализе садржине докторске дисертације подносимо следећи

ИЗВЕШТАЈ

I. ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

1. Комисију је именovalo Наставно-научно веће Филолошког факултета у Београду, на седници одржаној 31. маја 2017. године.
2. Састав Комисије:
 1. Ментор: др Људмила Поповић, редовни професор Филолошког факултета у Београду, изабрана у звање редовног професора за ужу научну област Украјински језик и књижевност 15. јула 2009. године;
 2. Др Предраг Пипер, академик САНУ, редовни професор Филолошког факултета у Београду, изабран у звање редовног професора за ужу научну област Руски језик и славистика 1991. године;
 3. Др Биљана Сикимић, саветник Балканолошког института САНУ, изабрана у звање научног саветника за ужу научну област лингвистика 25. фебруара 2015. године

II. ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

1. Карина К. Авагјан
2. Датум и место рођења: 25. новембра 1976. године, Улан-Батор (Монголија).
3. Основно и средње образовање стекла је у Јеревану (Јерменија) и Београду.
4. Дипломирала 2007. године на Филолошком факултету у Београду (Група за руски језик и књижевност) са просечном оценом 9.57.
5. Школске 2009/2010. године уписала Докторске академске студије, смер *Наука о језику*, где је успешно положила испите са просечном оценом 9,25.
6. Од 2010. запослена као предавач руског језика у Центру за наставу страних језика Задужбине Илије М. Коларца.

III. НАСЛОВ ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ:

Стереотип странаца у језичкој слици стварности Руса и Срба.

IV ПРЕГЛЕД ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ и VII ЗАКЉУЧЦИ, ОДНОСНО РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА

Дисертација Карине Авагјан обухвата 505 компјутерски штампаних страница, а подељена је на следећа поглавља: 1. Уводне напомене (1–10); 2. Теоријско-методолошки темељи истраживања (11–30); 3. Концепт 'странац' у фразеологији руског и српског језика (32–173); 4. Профилисање хетеростереотипа странац у етничким вицеvима (174–349); 6. Асоцијативно-семантичко поље концепта 'странац' (350–424); 7. Закључна разматрања (425–454); Извори и литература (455–478). Списак литературе садржи 278 библиографских јединица. На крају су приложени обрасци анкета на руском и српском језику које су коришћене приликом асоцијативног експеримента, као и регистар фразеологизама са етнонимима (481–505).

У првим поглављима дисертације – *Уводне напомене* и *Теоријско-методолошки темељи истраживања* (стр. 1–30), кандидаткиња износи општене податке о предмету рада уз кратак преглед претходних истраживања, одређује обухват рада, теоријско-методолошке основе и циљ истраживања, наводи податке о корпусу.

С обзиром на бројна тумачења етничког стереотипа или хетеростереотипа у оквиру когнитивне лингвистике и лингвокултурологије, кандидаткиња је предложила, с ослоном на постојећа објашњења, своје тумачење овог појма, који, по њеном мишљењу, представља својеврстан модел менталне репрезентације представника друге етнокултуре у контексту канонизоване употребе етнонима, као и стварање комуникативних шаблона на друштвеном нивоу у вези са том представом. Кандидаткиња истиче да је хетеростереотип у својој бити негативна појава јер без обзира на позитивне или негативне конотације представља производ непотпуне и некритичке индукције која настаје на основу оскудног искуства и под утицајем конформизма.

Кандидаткиња наводи да је њеним истраживањем обухваћена и анализа лексичко-семантичког односа између егзонима, ендонима и етнофолизама и објашњава разлику међу њима. По мишљењу кандидаткиње, уколико се егзоним (етноним за странце) изводи полазећи од ендонима (аутоетнонима), он није обележен у погледу позитивне или негативне конотације (нпр. српски егзоним Руси, који је изведен од руског ендонима *русские*). Неки егзоними одсликавају колективну представу о другом народу, али су се временом десемантизовали, нпр. српски егзоним Немац или руски *немец*, који су на скали стереотипизације прошли пут од негативно маркираног концепта до неутралног. Етнофилизми припадају пејоративно маркираној разговорној лексици и у основи њиховог конципирања претежно лежи негативно обележена карактерна особина. Карина Авагјан сматра да су етнофолизми новијег порекла (срп. *Амери*, *Циганези*, *Босанчероси*), односно (рус. *америкосы*, *чурки*, *хач*, *ара*, *шаурмяне*) посебно интересантни за истраживање јер већином нису забележени у речницима. Истовремено кандидаткиња истиче да је њено истраживање усредсређено на „лингвистичку реалност“ те се ограђује од питања која задирују у филозофске,

психолошке и социолошке проблеме етничке реалности. У складу са тим ауторка дефинише основни задатак свог истраживања као структурну анализу комплексног концепта 'странац', која обухвата издвајање језгра и конотативно маркиране периферије, уочавање когнитивних, емоционално-аксиолошких и бихејвиористичких параметара у садржају тог концепта. Таква синтеза се ослања на детаљни опис развоја конкретних етничких стереотипа код Руса и Срба у дијахронијској равни и њихове разуђености у синхронијској. Ове и друге циљеве и задатке кандидатиња успешно реализује у свом истраживању полазећи од бројних лингвистичких теорија, попут теорије прототипа Елеоноре Рош, теорије појмовне метафоре Џорџа Лејкофа и Марка Џонсона, теорије концепта Јурија Степанова, теорије фрејма Марвина Минског и Чарлса Филмора, теорије вербалног хумора Виктора Раскина и др. Карина Авагјан се у својој анализи ослања и на когнитивнолингвистичке поступке који су дефинисани у радовима Јелене Рахилине и Јелене Кубрјакове, примењује методу когнитивног моделовања семантичке актуелизације фразеологизама Анатолија Баранова, асоцијативну методу Јурија Караулова, као и методолошке поступке које користи у лингвокултуролошкој анализи фразеологизама Валериј Мокијенко.

У уводним поглављима кандидатиња даје сажет преглед когнитивнолингвистичких истраживања у Русији и Србији и у даљем раду позива се на лингвисте који су значајно допринели развоју те научне области. Неопходно је истаћи да без обзира на степен развијености когнитивнолингвистичких истраживања у Русији и Србији, тема коју обрађује кандидатиња досад није монографски проучавана, те се кандидатиња суочила са бројним изазовима које подразумева комплексна анализа тако сложеног питања.

Друго поглавље дисертације *Концепт 'странац' у фразеологији српског и руског језика* Карина Авагјан почиње кратким освртом на фразеолошка истраживања у руском и српском језику. Кандидатиња наводи дефиниције фразеолошких јединица, у духу Виктора Виноградова и Валерија Мокијенка, које користи у свом истраживању, описује корпус из којег је ексцерпирала примере, помиње могуће моделе и поступке њихове анализе. У одељку 3.2 *Когнитивно моделовање у семантичкој актуелизацији фразеолошких јединица* описана је метода анализе фразеолошких јединица уз помоћ метајезика фрејмова, коју су разрадили руски лингвисти Анатолиј Баранов и Димитрије Добровољски. Приликом анализе фразеолошке грађе истраживачи издвајају различите операције пресликавања менталних слика из изворног у циљни домен, као и операције над слотовима изворног и циљног домена. Кандидатиња примењује наведене поступке, почев од одељка 3.3. *Контрастивна анализа концепта 'странац' на фразеолошком нивоу*, где издваја 20 тематских група у оквиру фразеотематског поља етноцентризам. У оквиру тих група, по мишљењу кандидатиње, директно или посредно су профилисане оне особине странаца које служе као полазиште приликом концептуализације стереотипних представа о њима. У оквиру тематских група

које су значајне за концептуализацију странца у језичкој слици света Руса и Срба издвојене су следеће: међуљудски односи, однос према својини, однос према раду, однос према етици, однос према естетици, однос према непознатом, однос према религији, личне особине, међуетнички односи, претње: спољне и природне, потребе, емотивност, болест, породица, исхрана, политика, неумесне радње, вољне радње, комуникативне способности, душа. Сваку од издвојених фразеотематских група кандидаткиња разбија на скуп фрејмова. Рецимо, приликом анализе фразеотематског поља *међуљудски односи* кандидаткиња издваја 17 фрејмова које илуструје на основу 62 примера, од којих је 30 на српском језику, а 32 на руском, нпр.: лажљивост: срп. 4 / рус. 9; навалентност / досађивање: срп. 4 / рус. 1; лукавост: рус. 6; асоцијалност: срп. 3 / рус. 3; подмуклост: срп. 2 / рус. 6; незахвалност: рус. 2; неискреност: срп. 4 / рус. 1 итд. Након тога следи детаљна анализа когнитивних операција чији је крајњи циљ проливање светлости на унутрашњу форму прикупљених фразеолошких јединица. Приликом разматрања фразеолошких јединица у оквиру тематског поља кандидаткиња истиче да у циљном домену етноним, уз актуелизацију стереотипног знања, мења своју когнитивну структуру, из које се елиминише слот примарног значења етнонима 'представник одређеног етноса'. На богатој фразеолошкој грађи кандидаткиња показује како етноними наступају у улози актуелизатора одређене представе која је окамењена у фразеолошким јединицама и устаљеним изразима руског и српског језика.

Контрастивна анализа фрејмова у оквиру свих издвојених фразеотематских поља показала је извесну неподударност у концептуализацији стереотипа странца у обе језичке слике. Разлике се првенствено исказују на нивоу заступљености одређеног етнонима у оквиру сваког од поља. Тако, рецимо, на основу 225 ексцерпираних фразеолошких јединица са етнонимском компонентом на руском језику профилисано 23 етнонима, а на српском језику – 19.

У одељку 3.5 *Профилисање странаца* кандидаткиња синтетиче резултате анализе и издваја скуп профилисаних особина за сваки од етнонима. Кандидаткиња наводи да је најдетаљније профилисани етноним у руској фразеологији – Јеврејин. На основу 78 фразеолошких јединица са тим етнонимом издвојено је 28 фрејмова. У српској фразеологији, пак, најзаступљенији су Турци. Тај етноним се среће у 42 фразеологизма, а у његовом профилисању учествује 20 фрејмова. На крају поглавља дат је преглед фрејмова према заступљености у њима етнонима. Тиме је анализа заокружена, а њени закључци су изложени на крају поглавља. Кандидаткиња тврди да је анализа фразеолошке грађе показала да су у семантичкој актуелизацији фразеолошких јединица заступљене следеће операције когнитивног моделовања: метафоричко пресликавање, увођење једне когнитивне структуре у другу; елиминација садржаја одређених слотова, односно когнитивне структуре изворног домена; двосмерно откривање когнитивне структуре циљног домена уз помоћ слотова из изворног и циљног домена; репродуковање когнитивне структуре, као и метонимија и метафтонимија. Анализом фразеолошког

материјала у оба језика установљено је да су разлике у том фрагменту језичке слике света оба народа квалитативне и квантитативне – неке фразеотематске групе при одређивању општег концепта 'странац' су разгранатије у једном језику него у другом, попуњене са више фрејмова, који су опет грађени на основу бројности и разноврсности употребе етнонима.

У одељку 3.7. *Семантичка спојивост и граматичка конгруенција фразеолошких поредбених конструкција* кандидаткиња истражује како долази до актуелизације одређених фрејмова на нивоу поредбених конструкција. Кроз анализу компатибилности и конгруенције језичких јединица и њихове семантичке реконструкције, с ослонцем на методу Јелене Рахилине, кандидаткиња сагледава таксономску класификацију на основу које функционише механизам „дозвољене“ / „забрањене“ спојивости етнонима у оба језика. Кандидаткиња издваја следеће типове конструкција са етнонимом у руском и српском језику: *Pred.* + *породбени везник 'као/как'* + *(S1)(етноним)*, *Adv* или *Adj* + *породбени везник 'как'* + *любой S1(етноним)*, *Adj* или *Adv* + *породбени везник 'как'* + *все S1(етноним)*. Ширењу стереотипа доприноси устаљеност граматичких конструкција у којима се они срећу. Етноним садржи богату конотацију, чијој експликацији доприноси ужи синтаксички контекст. Развијеност стереотипне представе директно утиче на разгранатост поредбених начина, у којима је граматичка конгруенција могућа само у случају семантичке спојивости компонената. Након анализе таквих конструкција кандидаткиња долази до закључка да Срби приликом квалификовања других највише узимају у обзир начин на који се обавља радња, те је поредбена конструкција са етнонимом заснована на принципу *радити нешто као S1*, док Руси разматрају све аспекте маркираног етнонима уз коришћење ограде која упућује на прототипичност профилисане особине (*настоящий + S1*).

Обимно четврто поглавље *Профилисање хетеростереотипа странац у етничким вицевима* Карина Авагјан почиње прегледом теорија хумора које се примењују у анализи вицева. Међу њима истиче теорију супериорности, теорију неподударности, теорију олакшања и семантичку теорију хумора Виктора Раскина, која на одређени начин синтетиче претходне. Затим следи краћи преглед монографских истраживања вицева на грађи српског и руског језика, као и преглед познатих типологија вицева. Када је реч о етничком вицу, кандидаткиња наводи да се тај жанр одликује одређеним избором актера, а да његова структура може бити разматрана у складу са правилима структурирања народне приче или бајке. Као и у бајкама, у вицевама постоје митологизовани јунаци које препознају носиоци одређене културе итд.

Кандидаткиња тврди да етнички виц утемељује постојеће хетеростереотипе не проширујући их и не мењајући, што само учвршћује опозицију ми/они одвајајући етничку групу носилаца вицева од широке групе националних актера у етничким вицевама, али и доприносећи самоутврђивању, односно солидаризацији, припадника одређеног етноса.

Од одељка 4.6 следи анализа ексцерпираних грађе – 4500 етничких вицева, од којих је 2500 на руском и 2000 на српском језику. Кандидаткиња

поставља конкретан задатак – да провери у којој су мери фрејмови које је издвојила приликом анализе фразеолошких јединица заступљени у етничким вицецима, како би верификовала њихову виталност у синхронијској равни. Након детаљне анализе когнитивних сценарија који су заступљени у етничким вицецима, кандидаткиња долази до закључка да су међу њима најфреквентнији они који су у вези са језиком, међуетничким сукобима и сексуалношћу.

Поређење резултата анализе вицецима са закључцима до којих је дошла кандидаткиња у поглављу које је посвећено анализи фразеолошких јединица показало је да се етнички стереотип мења са временом, те да они етнички стереотипи који су најзаступљенији у фразеолошкој грађи нису актуелни у вицецима. Тако у српским вицецима скоро нема Турака, док су у руским веома мало заступљени Татари, с обзиром на учесталост појављивања тих етнонима у фразеологији. Заступљеност етнонима у фразеолошким јединицама и вицецима приказана је и упоредно, помоћу табеле.

У одељку 4.9.1 *Језичка средства експликације етничког стереотипа у вици* кандидаткиња анализира оне особине говора представника одређених етноса које се профилишу у вицецима, рецимо, различите врсте гласовних интерференција као што су: сигматизам (замена шуштавих ж, ш са пискавим з и с) код азијских народа, нпр. Кинеза, Јапанаца и Чукча, ротацизам (погрешно изговарање сонанта р) код Немаца, Француза и Јевреја, интерференција задњонепчаних х и к и сличне појаве у руским вицецима, односно ламбдаизам (замена тврдог и палаталног л) код Албанаца у српским вицецима. Кандидаткиња долази до закључка да је профилисање говора странца типично за руску језичку слику света, док је у српској тај аспект етничког стереотипа мање изражен.

Пето поглавље дисертације *Асоцијативно-семантичко поље концепта 'странац'* посвећено је асоцијативном експерименту чији је циљ верификација резултата који су изложени у претходним поглављима дисертације. Кандидаткиња се позива на мишљење водећих истраживача у области српске и руске когнитивне лингвистике и лингвокултурологије који тврде да је проучавање језичке слике стварности непотпуно без анализе асоцијација или валидних асоцијативних поља. Након прегледа асоцијативних речника руског и српског језика, типова асоцијативних експеримената и њихове структуре, кандидаткиња прелази на опис свог циљног експеримента у којем је учествовало 1000 испитаника – по 500 за сваки од језика. Резултати асоцијативног експеримента прегледно су приказани по поглављима која су названа према етнониму-стимулусу.

Након анализе асоцијација кандидаткиња је на основу реакција информаната одредила језгро асоцијативног поља за сваки од етнонима који је био обрађен у претходним поглављима. Анализа анкета на оба језика показала је да у структурирању асоцијативно-семантичког језгра концепта 'странац' учествује пет најфреквентнијих фрејмова. Тако се, на пример, као најпродуктивнији у одређивању странца, према реакцијама српских испитаника, показао фрејм национална кухиња – 1.038 реакција на 12 стимулуса-етнонима

од укупно 22, што чини 54,5% заступљености тог фрејма у српским анкетама. Овај показатељ је процентуално близак резултатима руских анкета, где заступљеност наведеног фрејма износи 61,2%. Према реакцијама руских испитаника, фрејм национална кухиња учествује у формирању асоцијативно-семантичког језгра 19 етнонима, са општим бројем реакција 1.586. Овај фрејм представља својеврстан приказ националне кухиње различитих народа који сведочи о популарности «гастрономске» концептуализације етничког стереотипа. Друго место по фреквентности према резултатима асоцијативног експеримента припада фрејму делатност, затим следе фрејмови породични односи, пријатељство, међуетнички односи, симболика земље, изглед итд. Притом се њихово место не подудара у језичким сликама света оба народа. Рецимо, асоцијативни експеримент показује да је фрејм међуетнички односи други по учесталости код Срба, док је код Руса на четвртном месту, фрејм изглед је продуктивнији код Срба итд.

У закључном поглављу дисертације резимирају се резултати анализе фразеолошке грађе, вицева и асоцијативног експеримента, те се даје табеларни приказ критеријума који су релевантни за формирање семантичког језгра концепта 'странац'. Кандидаткиња долази до закључка да у српској језичкој слици света приликом концептуализације странца доминирају фрејмови породични односи (пре свега, братство и кумство), међуетнички односи (првенствено сукоби), лоше навике (пијанство и пушење), однос према раду и сл. Анализа ексцерпираниог материјала на руском језику показала је да је најзаступљенији у грађењу концепта 'странац' фрејм национална кухиња, а иза њега следе фрејмови изглед, душа, лоше навике, међуетнички односи итд. Кандидаткиња наводи да је место фрејма одређено с обзиром на учесталост његовог појављивања приликом концептуализације различитих етничких стереотипа.

Према мишљењу кандидаткиње, најпродуктивнији фрејмови и најфреквентније асоцијације чине асоцијативно-семантичко језгро концепта 'странац'. То језгро уједно представља прототипичну представу о припаднику другог народа. Како наводи Карина Авагјан, прототипичан странац је онај који поседује пет или више најфреквентнијих обележја којима су профилисани народи појединачно, тј. у питању су исти критеријуми који чине асоцијативно-семантичко језгро сваког појединачног стимулуса-етнонима.

V. ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Докторска дисертација Карине Авагјан представља когнитивнолингвистичко истраживање чији је циљ свестрана анализа концепта 'странац' у руској и српској језичкој слици стварности. С обзиром да се етнички стереотип испољава у језику кроз концептуализацију одређеног етнонима или етнофолизма, као и кроз контекст у којем се он јавља, ауторка је разоткрила когнитивне механизме који леже у основи стереотипне представе странца путем

темељне анализе разноврсне грађе. Истраживање је спроведено како на материјалу фразеологизама који одсликавају петрификоване представе о странцима тако и на грађи етничких вицева који реферишу о представама о странцима наших савременика. Такав приступ је помогао кандидаткињи да прати развој стереотипа и уочава осцилације у њима између позитивног и негативног вредновања припадника других народа које су условљене променом културних, друштвених и политичких околности. Фрејмови и когнитивни сценарији који су описани путем анализе фолклорне језичке грађе накнадно су верификовани путем асоцијативног истраживања које је кандидаткиња спровела за потребе докторске дисертације. Приликом контрастивне анализе обимног корпуса који се састоји од 394 фразеолошке и паремијске јединице, од којих је 225 на руском и 169 на српском језику, 4.500 етничких вицева (2.500 на руском језику и 2.000 на српском), као и 1.000 асоцијативних упитника (по 500 за сваки језик) установљено је да се концептуализација појма странац ослања на сличне механизме у сваком од језика, што се може објаснити генетском и географском блискошћу носилаца оба језика, као и сличношћу њиховог културног и цивилизацијског развоја. Разлике које су забележене у процесу истраживања, по мишљењу кандидаткиње, нису толико квалитативне природе, колико се односе на степен заступљености стереотипа припадника тог или другог етноса код Руса или Срба.

Након извршене анализе кандидаткиња издваја најпродуктивније фрејмове који чине асоцијативно-семантичко језгро концепта 'странац'. За сваки од етнонима и посебно се одређују когнитивни фрејмови, слотови и сценарији који учествују у његовој концептуализацији у језичкој слици света оба народа. Резултати анализе су прегледно приказани помоћу бројних табела које су посебно погодне за праћење закључака до којих кандидаткиња долази у сваком од поглавља. Поређење резултата потврђује полазну хипотезу кандидаткиње да се етнички стереотип мења са временом, међутим, промене не задирују у концептуално језгро, које остаје непромењено, већ се манифестују у погледу заступљености/одсуства представе о припаднику одређеног етноса. Кандидаткиња трди да прототипичан странац је онај који поседује пет или више најфреквентнијих обележја, то јест оне особине које чине асоцијативно-семантичко језгро етнонима.

Дисертација представља пионирско дело у домаћој лингвистици и славистици како због приступа истраживању који је максимално објективизован, тако и због обима грађе која је послужила као основа за анализу.

Свако од три кључна поглавља представља заокружену анализу, те би могло само по себи представљати дисертацијско истраживање.

Кандидаткиња се ослања на савремени методолошки апарат, илуструје познавање бројних лингвистичких теорија које критички примењује у својој анализи.

Комбинација когнитивнолингвистичких метода са методама проучавања дискурса и асоцијативног експеримента коју је применила

кандидаткиња у свом истраживању може послужити као модел за описивање различитих фрагмената језичке слике стварности, у чему видимо теоријски допринос дисертације науци о језику.

Резултати асоцијативног експеримента који је спровела кандидаткиња у циљу верификације резултата до којих је дошла анализом фразеолошке грађе и дискурса вицева, заправо, представљају тематски руско-српски асоцијативни речник који има своју практичну примену у сличним проучавањима језичке слике света Руса и Срба.

VI. СПИСАК НАУЧНИХ И СТРУЧНИХ РАДОВА НА ОСНОВУ РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА У ОКВИРУ РАДА НА ДОКТОРСКОЈ ДИСЕРТАЦИЈИ

Карина Авагјан је објавила на основу свог рада на дисертацији следеће радове:

Студије и чланци:

Авагјан, Карина: Семантичка сочетаемость именных конструкций с этнонимами в русском и сербском языках. В: Русский язык в славянской межкультурной коммуникации: история и современность. Том. Выпуск IV. Итоги Международной научной конференции, посвященной памяти д.ф.н., профессора Войловой К.А. Москва: Московский государственный областной университет, 2016, 353–359.

Авагјан, Карина: Етнички виц као посебан тип хумористичког дискурса. У: *Jezik, književnost, diskurs : zbornik radova. Književna istraživanja / urednice Vesna Lopičić, Biljana Mišić Pić. - 1. izd. - Niš : Filozofski fakultet, 2015, 219–230.*

Авагјан, Карина: Фразеологизми са етнонимом као посебан проблем у превођењу. У: *Култура у огледалу језика и књижевности. Зборник радова са треће међународне конференције Култура у огледалу језика и књижевности, 24–25. мај 2014, Београд: Алфа универзитет, Факултет за стране језике, 2015, 163–175.*

Авагјан, Карина: Концепт «враг» во фразеологизмах русского и сербского языков. В: *Рациональное и эмоциональное в русском языке: сб. трудов Международной научной конференции, посвященной 200-летию со дня рождения М.Ю. Лермонтова. Москва: Московский государственный областной университет, 2014, стр. 7–10.*

Авагјан, Карина: Етноними у фразеологизмима српског и руског језика, *Славистика XVIII, Београд, 2014, 332–338.*

VIII. ОЦЕНА НАЧИНА ПРИКАЗА И ТУМАЧЕЊА РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА

Комисија позитивно оцењује докторску дисертацију Карине Авагјан. Истраживање је спроведено компетентно, модерним методолошким апаратом. Консултована је релевантна литература. Резултати истраживања приказани су аргументовано, убедљиво и јасно.

IX. ПРЕДЛОГ

На основу укупне оцене докторске дисертације Карине Авагјан, Комисија предлаже да се кандидаткиња позове на усмену одбрану докторске дисертације: *Стереотип странца у језичкој слици стварности Руса и Срба*.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

1. Проф. др Људмила Поповић, ментор

2. Проф. др Предраг Пипер

3. Др Биљана Сикимић, научни саветник

Београд, 14. јуна 2017.